

som til de Handlende, at der bliver Adgang til at holde længe aabent paa en anden af Ugens Dage, f. Eks. Fredag. Dette Krav er navnlig fundet at være af Vigtighed for Landboerne, idet disse ofte har lang Vej at tilbagelægge, naar Indkøb skal foretages i Stationsbyen eller Købstaden; men ogsaa for Bybefolkningen er en ugentlig Dag med lang Aabningstid fundet ønskelig, for at der kan blive Lejlighed til for de Personer, der ikke har Dagens Timer til fri Disposition, at faa foretaget de større og mere tidkrævende Indkøb.

Som det vil fremgaa af foranstaaende, har Anskuelserne med Hensyn til Butikkernes Lukketid paa Lørdage været principielt afvigende. Desuagtet er det under Forhandlingerne — idet Anskuelserne i vidt Omfang har bøjet sig mod hinanden — lykkedes at opnaa Enighed om at foreslaa Kl. 17 som den almindelige Lukketid for Butikker om Lørdagen mod, at Lukketiden om Fredagen til Gengæld forlænges med 1 Time, medens den paa Ugens fire første Søgndage forbliver som nu Kl. 18. Lukning Kl. 17 paa Lørdage er efter Omstændighederne anset for i rimeligt Omfang at tilgodese alle de i Betragtning kommende Interesser. Der kan formentlig ogsaa findes Støtte for Berettigelsen heraf i de Oplysninger, der foreligger fra Udlandet (Bilag 2 og 3), idet det vil ses, at Lørdagslukketiden paa Steder, hvor Forholdene paa dette Omraade kan berettigede en Sammenligning med danske Forhold, ret almindeligt er fastsat til Kl. 17. Naar det er lykkedes at samle de i Kommissionen repræsenterede Interesser om dette Klokkeslet, skyldes det, at man fra alle Sider indenfor Kommissionen har erkendt den Betydning, som knytter sig til at kunne afgive en enstemmig Betænkning vedrørende et Lovomraade, der i saa fremtrædende Grad staar i direkte Kontakt med Befolkningens daglige Sædvaner og Livsførelse. Det Resultat, hvorom man er enedes — og dette gælder saavel Lørdagslukketiden som flere af de øvrige i Lovudkastet indeholdte Forslag — kan saaledes ikke opfattes som dækkende hvert enkelt Medlems Syn paa de paagældende Spørgsmaal, men maa betragtes som Udtryk for, hvad man, naar Anskuelserne har bøjet sig mod hinanden, har kunnet samles om.

Angaaende Lovudkastets Bestemmelser iøvrigt henvises til de til de enkelte Paragraffer knyttede Bemærkninger, i hvilke der dels er foretaget en Sammenstilling af Udkastets Regler med den gældende Lukkelov og dels redegjort for saadanne Punkter, som Kommissionen efter det under Forhandlingerne fremførte har fundet det naturligt og nødvendigt at undergive en nærmere Omtale med Henblik paa en Præcisering af vedkommende Bestemmelser Indhold og Rækkevidde. Det tør formentlig siges, at den gældende Lukkelov i Henseende til Opbygning og Afgrænsning er præget af, at den i det store og hele dækker et forholdsvis nyt Lovgivningsomraade, og Kommissionen har derfor tilstræbt en klarere Opstilling af Reglerne og en skarpere Afgrænsning af deres Omraade. Der har imidlertid været Enighed om at bibeholde den gældende Lovs System med en ensartet Lukketid for hele Landet og for alle Aarstider. For samtlige de i Lovudkastet indeholdte Forslag gælder, at de har været gjort til Genstand for indgaaende Drøftelser i Kommissionen, i hvilken Henseende bemærkes, at en Række af de i Udkastet indeholdte Forslag hviler paa Ønsker og Henstillinger, der er fremkommet fra de interesserede Erhvervsgrupper, og som man i Kommissionen har bestræbt sig for at imødekomme i det Omfang, modstaaende Hensyn med Rimelighed kunde tillade.

Det skal endnu bemærkes, at flere af de store Erhvervsorganisationer gennem Iværksættelse af Rundspørge til deres Medlemmer har søgt Orientering angaaende disses Stilling til en Ændring af de gældende Lukketider og de i Loven indeholdte Undtagelsesbestemmelser. Endvidere har Kommissionen som Grundlag for sit Arbejde benyttet Udtalelser indhentet fra Landets Politimestre angaaende disses Ønsker og Forslag i For-